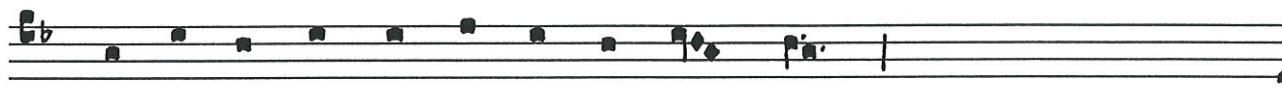

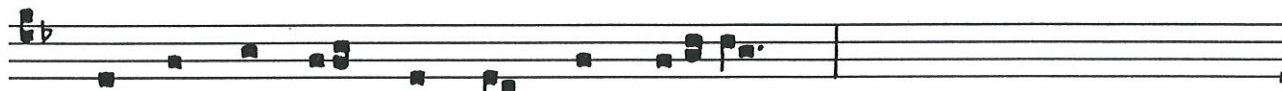
Na-wróć nas, Jahwe, do Cie-bie wró-ci - my!

Dni nasze za - mień na daw-ne.

Chyba, że całkiem nas o-pu-ści - łeś?

Tak bardzo na nas się gniewasz?

Jeruzalem, Jeruza - lem, na - wróć się do Pana

Bo - ga Two - je-go.

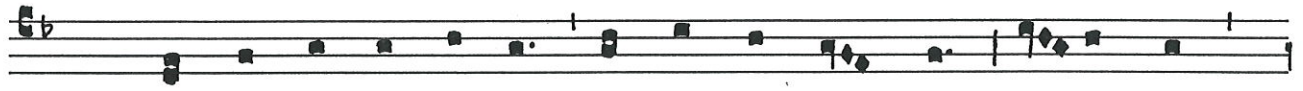
Młodzieńcy młyn o-bra-ca - li, chwia-li się chłop - cy
pod drewnem. Starsi porzucili bra - mę,
młodzieńcy — swoje pie-śni. Znikła z serc naszych
ra - dość, w za - ło-bę prze - szły nam tań-ce.
Diadem spadł z naszej gło - wy, biada nam, bośmy
zgrzeszyli. Stąd nasze serca cho-ru - ją i o-czy
na - sze zać-mio-ne, że góra Syjonu —
pustko - wiem, że po niej krą - żą sza-ka-le.
Lecz Ty, o Jahwe, Ty trwasz na wie - ki. Twój tron —
poprzez po-ko - le-nia. Czemu chcesz o
nas zapomnieć na zaw - sze, po wszystkie dni nas
o - puś-cić?

Przodkowie nasi zgrzeszyli — ich nie ma,
a my dźwi-ga - my ich grze-chy.
Słudzy panują nad na - mi, nikt nas nie o-ca-la
z ich ręki. Życiem za chleb pła-ci - my
wo - bec groźby mie-cza
na pu - sty-ni.
Jak piec nasza skóra go-rą - ca,
od straszliwe-go gło-du.
Na Syjonie hańbiono ko-bie - ty, a dziewice
po miastach Ju-dy.
Rękami wrogów wieszani ksią-żę - ta,
nie by-ło względów dla star-szych.

Modlitwa Proroka Jeremiasza
(Lm 5,1-22)

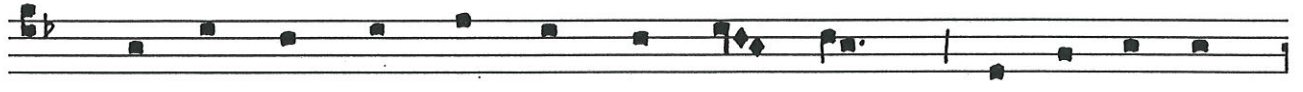
Mo-dli - twa Je-re-mia - sza Pro - ro-ka.

Wspom-nij 'Jahwe na to, co nas spot-ka - ło, spoj - rzyj \

i przy-patrz się na-szej hań-bie.

Dziedziczny nasz dział przypadł ob - cym, cudzoziemcom —

na-sze do-mos-twa. Sie-ro-ty, nie ma-my już oj - ca,

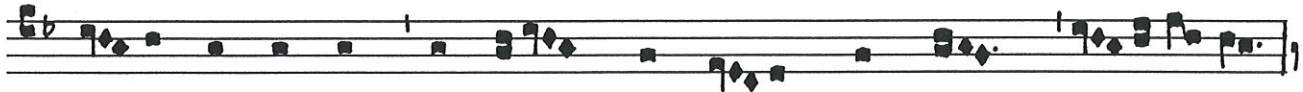
a mat-ki na - sze jak wdo-wy.

Własną wo-dę za srebro pi-je - my, za własne drze - wo

pła-ci-my. Pędzą nas z jarzmem na szy - i,

u - sta-je-my, a nie ma wyt - chnie-nia.

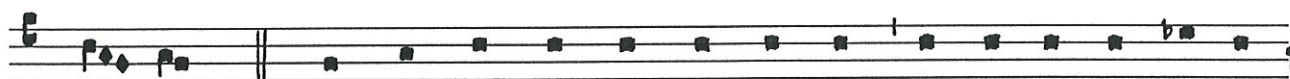
Do Egiptu wyciągaliśmy ręce i do A-sy - rii, by się

na-sy - cić chle-bem.

Wielka Sobota
Lekcja III

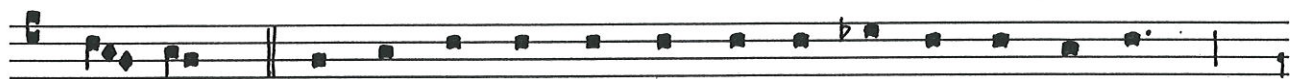
(Lm 4, 9 - 12)

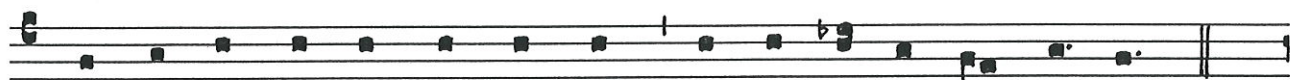
Tet.   Szczęśliwsi mieczem zabici   niż ci, co pomarli

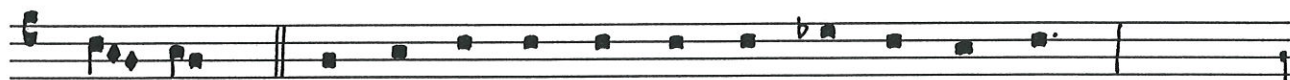
z głodu,   którzy ginęli bezsilni z bra-ku pło-dów po-la:

Jod.   Ręce czułych kobiet gotowały swe dzieci.

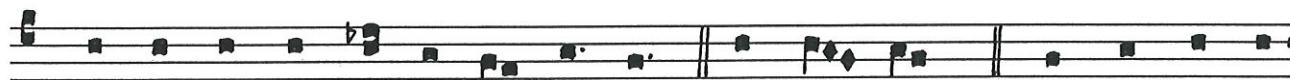
Były pokarmem w czas klęski Có-ry mo-je-go lu-du.

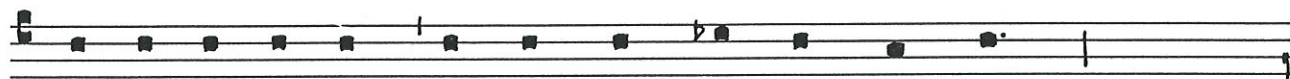
Kaf.   Dopełnił Jahwe swej zapalczywości,

wyl-ał żar swe-go gniewu;   na Syjonie rozpałił płomień,

by strawił je-go fundamenty.   Lamed.   Nie wierzyli

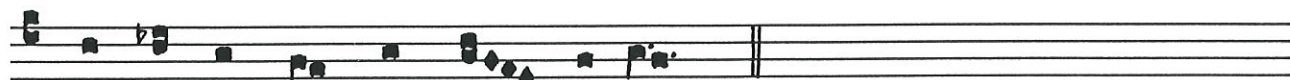
królowie świata   i nikt z mieszkańców ziemi

że ciemieca i wróg   się wedrze do bram Je-ro-zo-li-my.

Jeruzalem,   Jeruzalem,   nawróć się do Pana

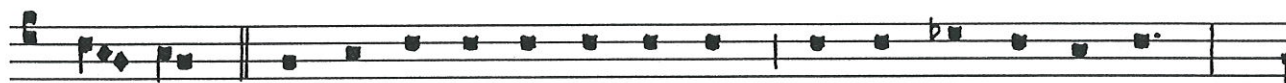

i Bo-ga   Two-je-go.

Wielka Sobota

Lekcja II

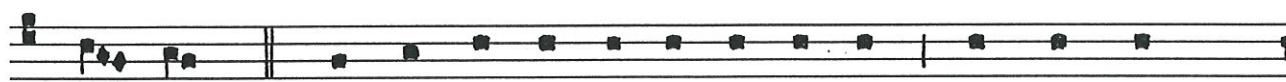
(Lm 4, 5 - 8)

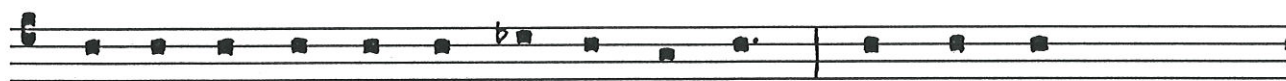
He. Ci, co jadali przysmaki, mdleli na u-licach,

a strojni niegdyś w purpurę, obrali le-że na gnoju.

Waw. Wzrósł grzech Córy mojego ludu nad zbrodnię

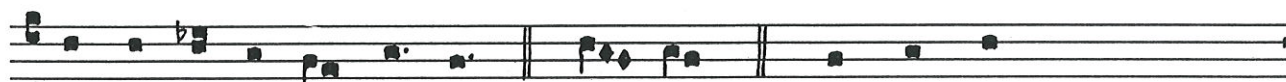
So-do-my, co padła w jednej chwili, chociaż nie

tknięta rę-kami. Zain. Jej młodzieńcy nad śnieg

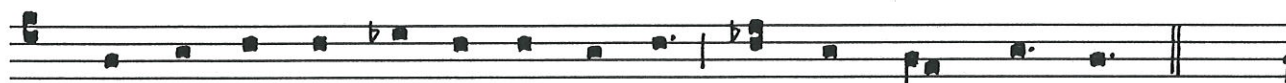
jaśniejsi i bielsi od mleka, ciałem czerwieńsi nad koral,

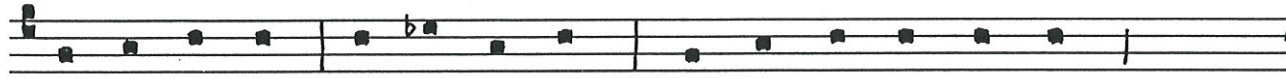
wyglądali jak szafir. Chet. Pociemniał

ich wygląd nad węgiel, na ulicy nie moż-na ich poznać,

przyłgnęła ich skóra do kości, wy-schła jak drewno.

Jeruzalem, Jeruzalem, nawróć się do Pana

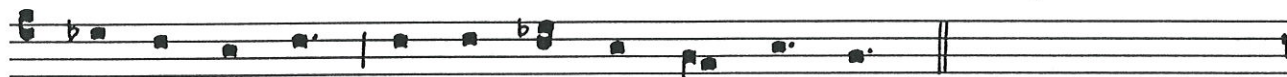

i Bo-ga Two-je-go.

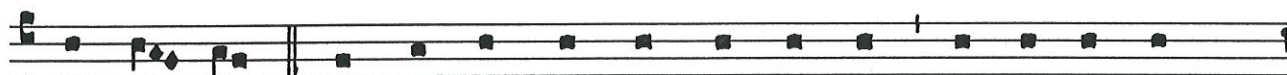
Wielka Sobota

Lekcja I

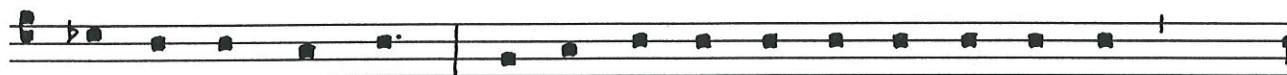
(Lm 4, 1 - 4)

Z Lamentacji Je-re-mia-sza Pro-ro-ka.

Alef. Ach! Jakże szczyrniało złoto, zmieniło się

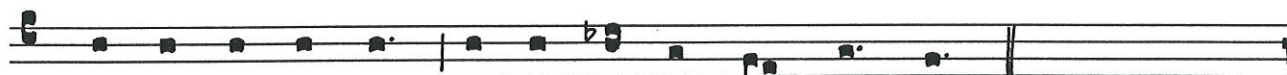
złoto najczystsze! Rozrzucone są święte kamienie

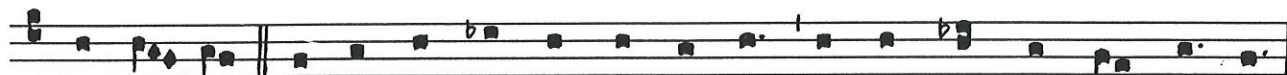
po ro-gach wszystkich u-lic. Bet. Szlachetni synowie

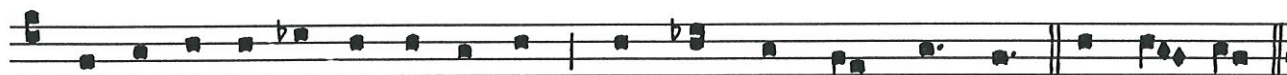
Syjonu, cenieni jak czyste złoto — jakże są poczytani

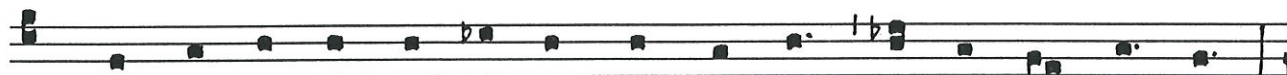
za garnki z gliny — ro-bo-tę rąk garn-ca-rza.

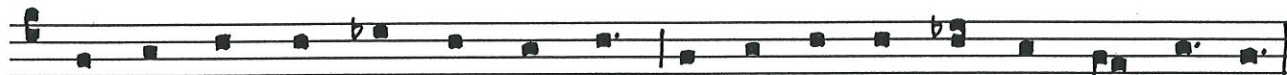
Gimel. Nawet szakale pierś dają i karmią swo-je młode;

a Córa Narodu o-krutna jak struś na pus-ty-ni. Dalet.

Przysechł język ssącego w pragnieniu do pod-nie-bie-nia,

maleństwa o chleb błagały — a nie było, kto by im łamał.

Jeruzalem, Jeruzalem, nawróć się do Pana

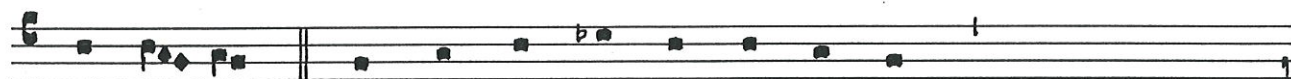

i Bo-ga Two-je-go.

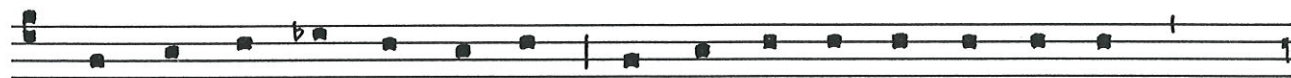
Wielki Piątek

Lekcja III

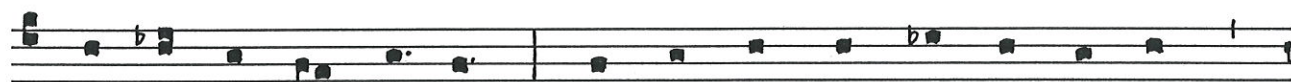
(Lm 2, 7 - 9)

Zain. Pan swym ołtarzem pogardził,

pozbawił czci świątynię, wydał w ręce nieprzyjaciół

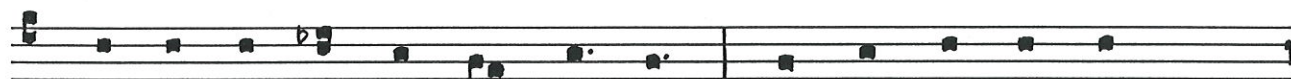
mu-ry jej wa-row-ni. Podnieśli krzyk w domu Jahwe

jak w dzień u-ro-czys-ty. Chet. Postanowił Jahwe

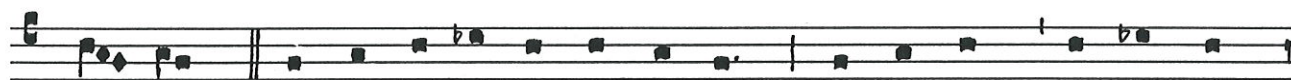
wywrócić szanę Có-ry Sy-jo-nu, wyciągnął sznur mierniczy,

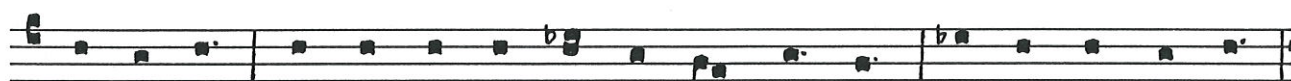
nie cofnął rąk od zniszczenia; przedmurze i mur

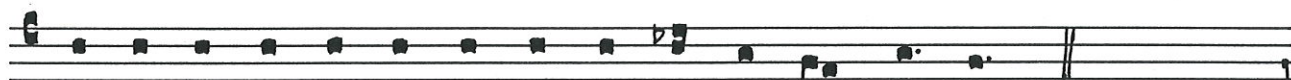
pograżył w ża-ło-bie: pospołu o - ne pa-da-ją.

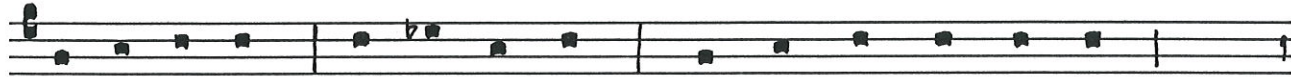
Tet. Bramy runęły na ziemię; po-ła-mał, pokruszył

zawory; jej król i ksią-żę-ta u po-gan, nie ma już Prawa,

nawet prorocy nie mają wi-dze-nia od Jahwe.

Jeruzalem, Jeruzalem, nawróć się do Pana

i Bo-ga Two-je-go.

Wielki Piątek
Lekcja II

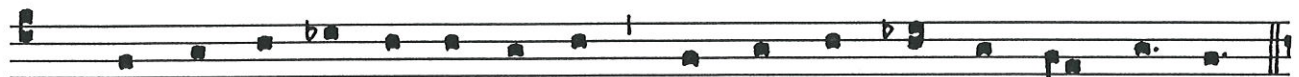
(Lm 2, 4 - 6)

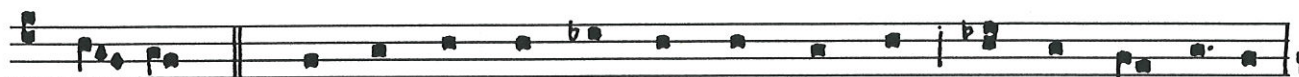
Dalet. Jak wróg swój łuk naciągnął, prawicę u - mocnił

i zabił jak nieprzyjaciół wszystkich co o - czy ra - du - ją;

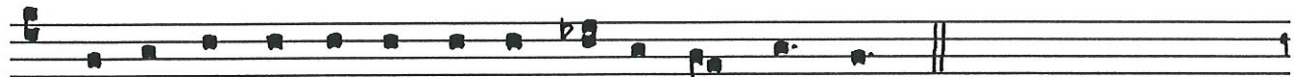
w namiocie Córki Syjonu wybuchnął gniewem jak ogniem.

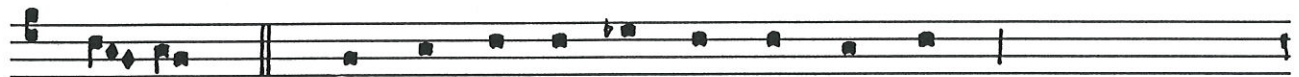
He. Pan stał się po - do - bny do wroga: stał I - zra - e - la,

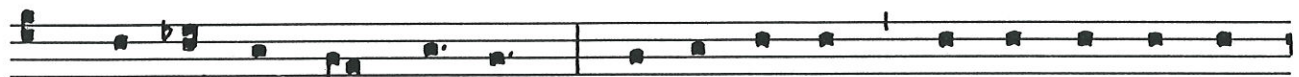
wszystkie budowle poburzył, poniszczył baszty,

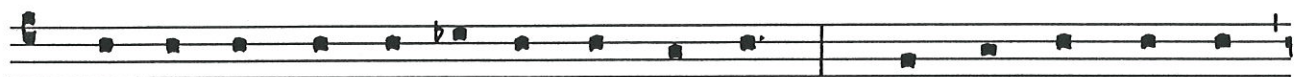
pomnożył u Córki Judy skargi po skargach.

Waw. Zrujnował swój namiot jak ogród,

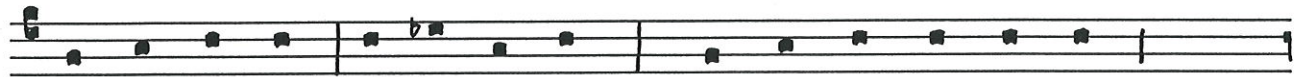
przy - by - tek swój zburzył. Na Syjonie Jahwe skazał na

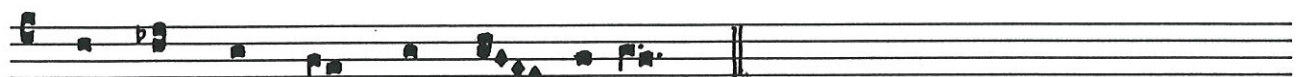
niepamięć zgromadzenie i szabat. W karzącym gniewie

odtrącił ka - pła - na i króla.

Jeruzalem, Jeruzalem, nawróć się do Pana

i Bo - ga Two - je - go.

Wielki Piątek

Lekcja I

(Lm 2, 1 - 3)

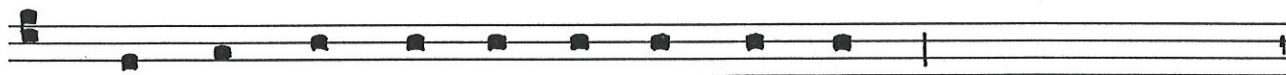
Czytanie z Lamentacji Jeremiasza Pro-ro-ka.

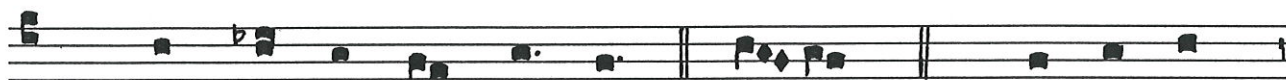
A - lef. Ach! Jak zaciemnił gniew Pana Córę Syjonu,

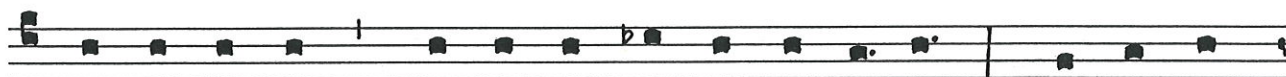
strącił z nieba na ziemię chwałę Iz-ra-e-la,

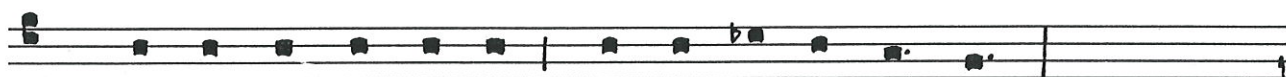
nie wspo-mniał na podnózek swych nóg,

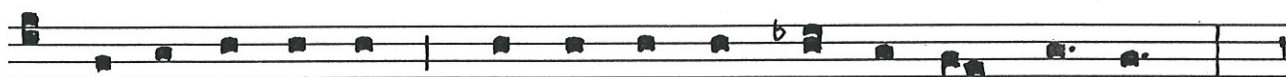
w dzień swo-je-go gnie-wu. Bet. Zburzył Pan

bez litości wszystkie siedziby Ja-ku-ba; wyrócił

w swej zapalczywości twierdze Có-ry Ju - dy,

rzucił o ziemię, zbecześcił kró-les-two i możnych.

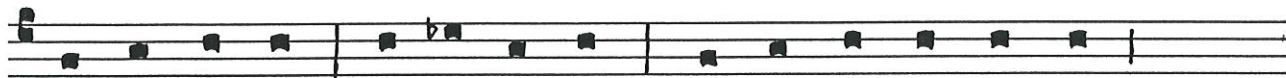
Gi-mel. Złamał w przyptywie gniewu wszelką moc

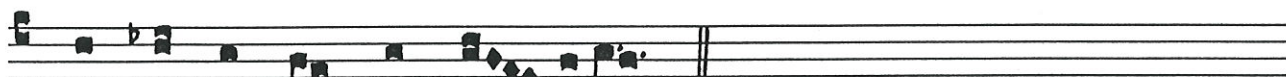
Iz-ra-e-la, cofnął swoją prawicę od nie-przy -ja-cie -la.

W Jakubie rozniecił pożar, co wszystko wokół po -chła-nia.

Jeruzalem, Jeruzalem, nawróć się do Pana

i Bo-ga Two-je-go.